

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.I.646/2024/20.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Domonyai Alexa, a tanács elnöke
Dr. Tuba István Krisztián, előadó bíró
Dr. Gimesi Ágnes, bíró
Dr. Gunyecz Zoltán, bíró
Dr. Schmidt Péter, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. április 29.
Az ügy tárgya: terrorcselekmény büntette és más bűncselekmény
Terhelt: terhelt1 és társai (terhelt1 I. rendű terhelt)
Elsőfok: Fővárosi Törvényszék, 26.B.917/2018/325., ítélet, tárgyalás,
2022. november 22.
Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 1.Bf.315/2023/26., ítélet, nyilvános ülés,
2024. április 11.

Az indítvány előterjesztője: terhelt1 I. rendű terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a terrorcselekmény büntette és más bűncselekmény miatt terhelt1 és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt1 I. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Törvényszék 26.B.917/2018/325. számú és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.315/2023/26. számú ítéletét terhelt1 I. rendű terhelt vonatkozásában hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye. Ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Fővárosi Törvényszék a 2022. november 22. napján kihirdetett 26.B.917/2018/325. számú ítéletével terhelt1 I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki

terrorcselekmény büntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 314. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés i) pont], 1 rendbeli folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettében [Btk. 375. § (1) és (3) bekezdés b) pont], 2 rendbeli – egy esetben folytatólagosan – üzletszerűen elkövetett információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettében, amely egy esetben kísérlet [Btk. 375. § (1) és (2) bekezdés b) pont], 100 rendbeli – 7 esetben folytatólagosan elkövetett – információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettében [Btk. 375. § (1) bekezdés], 1 rendbeli folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntettében [Btk. 373. § (1), (2) bekezdés bc) pont (5) bekezdés b) pont], üzletszerűen elkövetett csalás büntettében [Btk. 373. § (1), (2) bekezdés bc) pont (4) bekezdés b) pont] és üzletszerűen elkövetett csalás büntettében [Btk. 373. § (1), (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés b) pont]. Ezért őt – halmazati büntetésül – 15 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel, 1.000 forint napi tétel összegű, összesen 200.000 forint pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy az I. rendű terhelt a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság az I. rendű terhelttel szemben 16.203.557 forint összegre vagyonelkobzást rendelt el. Kötelezte az I. rendű terheltet magánfél1, valamint magánfél2 magánfelek részére kártérítés és az állam részére az ahhoz kapcsolódó eljárási illeték megfizetésére, míg az egyéb magánfelek polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett továbbá az I. rendű terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról a szabadságvesztés büntetésbe, a legfoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ellentétes irányú fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2024. április 11. napján meghozott 1.Bf.315/2023/26. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét terhelt1 I. rendű terhelt vonatkozásában megváltoztatta, az I/20. és I/21. tényállási pontokkal érintett bűncselekmények tekintetében a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzte, míg az I/50. és I/70. tényállási pontokban foglalt bűncselekményeit folytatólagosan elkövetettnek minősítette; megállapította, hogy a Btk. 375. § (1) bekezdésébe ütköző információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette halmazata összesen 99 rendbeli; az üzletszerű elkövetés feltüntetését a vagyon elleni bűncselekmények megnevezéséből mellőzte. Az ítéltábla az I. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 12 évre enyhítette, a pénzbüntetés kiszabását mellőzte, az I. rendű terhelttel szemben elrendelt vagyonelkobzás összegét 16.137.457 forintban állapította meg. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét terhelt1 I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] II. A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen terhelt1 I. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 648. § a), b) és d) pontjaira, a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában és b) pont ba) alpontjában, valamint a (2) bekezdés d) pontjában foglalt okokra hivatkozással.

[4] Felülvizsgálati indítványában az I. rendű terhelt az eljáró bíróságok által a büntető anyagi jog szabályainak megsértése, valamint a cselekmény törvénysértő minősítése körében előadta, hogy beadványa tartalmi részeként kívánja megjelölni a védője 2024. április 8-án kelt – alapügyben előterjesztett – beadványának 17-27. oldalait, az I. rendű terhelt indokolt fellebbezése V. pont A alpont 1-71. oldalát, VIII. pont A alpont 128-145. oldalait, valamint a 26 oldal terjedelmű, fellebbezést kiegészítő beadványát, mert az azokban kifejtett álláspontja alapján állapítható meg, hogy a terrorcselekmény büntettének megállapítására tévesen került sor.

[5] A jogerős ítélet meghozatala során elkövetett eljárási szabálysértés körében szintén utalt a 2023. június 5. napján kelt fellebbezésének egyes pontjaira, kifejtve, hogy különösen az első fokon eljáró bíró személyeskedő megjegyzései, a bizonyítási indítványok elutasítása – figyelemmel arra is, hogy az eljáró bírót rágalmozás miatt feljelentette – alkalmasak lettek volna a bíró kizárására. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság nem járt el kellő gondossággal, amikor figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíró elfogultságát.

[6] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság írásba foglalt ítéletében szereplő tényállási elemek a bűncselekmény minősítését befolyásoló mértékben tértek el a vádirati tényállástól, mivel az elsőfokú bíróság olyan tény, magatartás és olyan információs rendszer érintettsége alapján állapította meg a terrorcselekmény büntette megvalósulását, amelyet a vádirat nem tartalmazott. E körben is hivatkozott fellebbezésének a tartalmára.

[7] A Be. 648. § d) pontján alapuló felülvizsgálat körében az I. rendű terhelt a Kúria EBH 2018.03.B.8. számon közzétett döntését jelölte meg, mint azon határozatot, amelynek a jelen ügyben hozott jogerős ítélet ellentmond. Kifejtette, hogy – szemben a hivatkozott kúriai határozattal – a Fővárosi Törvényszék szerint nem kizárt, hogy az elektronikus adatok megszerzése mint a terrorcselekmény eszközcselekménye jóval a terrorcselekmény elkövetése előtt megtörténjen. Előadta, hogy a testvérével folytatott beszélgetéséből is kitűnően a fenyegető levelet annak hatására írta az I. rendű terhelt, hogy a nyomozók kihallgatás céljából újból előállították a III. rendű terheltet, és a fenyegető levéllel az volt a célja, hogy a nyomozó hatóság tagjait „kezelésbe vegye”. Ehhez képest a terrorcselekmény megvalósulásához már 2016. júliusában az kellett volna vezérelje, hogy valamire kényszerítse az állami szervet, tehát a terrorcselekményre utaló szándékának az eszközcselekményt meg kellett volna előznie, nem pedig azt követnie.

[8] A terhelt szerint a büntető anyagi jogi normákat az eljáró bíróságok tévesen alkalmazták, mert az ítéleti tényállás III. pontja alatti cselekmény a Btk. 316. §-ába ütköző terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette megállapítására alkalmas. Kifejtette, hogy a cselekmény törvénysértő minősítése következtében vele szemben törvénysértő büntetést szabtak ki az eljáró bíróságok, figyelemmel arra, hogy a terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette büntetési tétele kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, mely alacsonyabb, mint a vele szemben megállapított terrorcselekmény büntettének büntetési tétele.

[9] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül, és utasítsa új eljárás lefolytatására a másodfokú bíróságot. Másodlagos indítványa a jogerős ítélet megváltoztatására, és a terhére rótt terrorcselekmény büntette terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntettére való minősítésére irányult.

[10] A Legfőbb Ügyészség a BF.648/2024/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[11] Az eljáró bíró elfogultsága vonatkozásában kifejtette, hogy a 25/2013. (X.4.) számú AB határozat értelmében felülvizsgálatot alapozhat meg, azonban ez a felülvizsgálati eljárásban is csak a Be. kizárásra vonatkozó szabályai szerint érvényesíthető, azaz az elfogultságra okot adó körülményre csak akkor lehet eredményesen hivatkozni, ha arról a jogerős ítélet meghozatalát követően szereztek tudomást, és azt – a Be. 15. § (4) bekezdésére figyelemmel – három napon belül bejelentik. Amennyiben pedig ugyanazon okot már korábban bejelentették – a Be. 80. § (1) bekezdés d) pontjára tekintettel – az elfogultsági kifogás nem lehet eredményes {Kúria Bfv.24/2020/7. számú határozat [64] bekezdés}. Figyelemmel arra, hogy az I. rendű terhelt hasonló, illetve megegyező tartalmú bejelentéseit a Fővárosi Törvényszék elbírálta, a bíró kizárását megtagadta, a kizárás iránti indítvány ismételt előterjesztésének, az abban írtak figyelembevételének a felülvizsgálati eljárásban már nem lehet helye.

[12] A vádon való túlterjeszkedésre vonatkozóan kifejtette, hogy az – az EBH 2011.2385. számú határozat II. pontjában foglaltakra is figyelemmel – nem állapítható meg, mert a tettazonosság követelménye nem sérült azzal, hogy a törvényszék a vád tárgyává tett cselekménnyel összefüggésben, a bizonyítás eredményéhez képest a tényállást pontosította, illetve kiegészítette.

[13] Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján az I. rendű terhelt volt az, aki 2016 júliusában a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda (KRNNI) szerverének védelmét biztosító technikai intézkedések megsértésével és kijátszásával oda jogosulatlanul belépett, ezzel pedig megvalósította a Btk. 423. § (1) bekezdésébe ütköző információs rendszer vagy adat megsértésének büntettét. Az ítéleti tényállás szerint a terhelt a jogosulatlan belépést követően többek között folyamatban lévő nyomozásokhoz kapcsolódó dokumentumokat, a nyomozó hatóság napi tevékenységéről végzett jelentéseket, a nyomozó hatóság munkatársainak személyes adatait is tartalmazó, a munkáltató által szervezett oktatásokhoz kapcsolódó nyilatkozatokat töltött le abból a célból, hogy a letöltött adatokat a vele szemben eljáró hatóság ellen a későbbiekben felhasználja.

[14] Utalt arra, hogy az ítélet 167. oldal első bekezdésében a bíróság a célzat tekintetében, ennél valamivel pontosabban azt állapította meg, hogy terhelt1 célja „az volt, hogy ne csak elsősorban a vele szemben folyó nyomozás adataihoz jusson hozzá, hanem emellett olyan adatokhoz is, amelyekkel a későbbiekben a megfelelő időben vissza tud élni, a hatóság tevékenységét, a vele szemben folyó büntetőeljárás eredményességét befolyásolni tudja”. Az ügyészség szerint a terhelt célzatára és tudattartamára levont ezen következtetés a tényállás része, amely a felülvizsgálati eljárásban is irányadó, az ezzel kapcsolatos kifogások a Be. 650. § (2) bekezdése és a Be. 659. § (1) bekezdése értelmében eredményre nem vezethetnek, törvényben kizártak.

[15] Irrelevánsnak tartotta az eszközcselekmény, illetve a kényszerítés időbeli viszonyára vonatkozó fejtegetést arra figyelemmel, hogy a törvényi tényállás egyáltalán nem – illetve csak a (2) bekezdésben szabályozott, külön alapesetben – kívánja meg, hogy az elkövető a sértett szervhez konkrét felhívást intézzon. A törvény szövegéből csak az következik, hogy az egyetlen szükséges elkövetési magatartás maga a (4) bekezdésben meghatározott bűncselekmény, az (1) bekezdés a)-c) pontjai ugyanis pusztán célzatot határoznak meg. Ebből következően, ha az elkövető manifesztálja is az esetleges célzatát, követelését, annak időpontja lényegtelen, az lehet az „eszközcselekmény” előtt, de után is, lényegében bármikor. A Btk. 314. § (1) bekezdésébe ütköző terrorcselekmény megállapításához csak az szükséges, hogy az elkövető a Btk. 314. § (4) bekezdés a)-i) pontjaiban felsorolt bűncselekmények közül egyet az (1) bekezdés a-c) pontjaiban írt célzathoz megvalósítson.

[16] Kifejtette, hogy terhelt1 cselekménye azért nem minősülhet a Btk. 316. §-a szerint, terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntettének, mert ebben az esetben a Btk. 314. § (4) bekezdésében felsorolt valamely bűncselekmény csak a fenyegetés tárgya lehetne, annak elkövetési magatartását nem fejtheti ki az elkövető, ha erre sor kerül, már a Btk. 314. §-ába ütköző terrorcselekmény valósul meg. Ezen túlmenően az I. rendű terhelt nem azt helyezte kilátásba, hogy „eszközcselekménynek” minősülő bűncselekményt – így információs rendszer vagy adat megsértésének büntettét – fog elkövetni, a 2016 júliusában megszerzett adatok pusztán nyilvánosságra hozatala ugyanis nem alkalmas a Btk. 314. § (4) bekezdésében meghatározott bűncselekmények megállapítására, ellenben a követelés hatósághoz való intézése idején a Btk. 423. § (1) bekezdése szerinti bűncselekmény elkövetése már befejeződött.

[17] Rámutatott, hogy az informatikai rendszer elleni bűncselekmény pontos elkövetési ideje és módja az eljárás során nem volt meghatározható, ahhoz azonban kétség sem férhet, hogy terhelt1 I. rendű terhelt a nyomozó hatóság informatikai rendszerébe való belépésre nem

volt jogosult, arra pedig másképpen, mint a rendszer védelmét szolgáló technikai intézkedés megsértésével vagy kijátszásával, lehetősége nem volt. A történeti tényállásban megmutatkozó bizonytalanság nem megalapozatlanság vagy felderítetlenség következménye, hanem ennél pontosabb tényállás megállapítására nem volt lehetőség.

[18] Utalt arra is, hogy a Kúria – az I. rendű terhelt által hivatkozott – EBH 2018.B.8. számon közzétett határozata is rögzíti, hogy a terrorcselekmény megvalósulásához „terrorista cél” nem szükséges, az állami szerv kényszerítése önmagában a terrorcselekmény célzata; közömbös, hogy minek a tevésére (nem tevésére vagy eltűrésére) akarja az elkövető az állami szervet kényszeríteni, az bármire irányulhat. Ebből következően a „zaklatás” abbahagyására való felhívással a kényszerítés is megvalósult. Helytállónak tartotta a bíróságnak a terhelti felhívás értelmezésével kapcsolatos álláspontját, a több elfogatóparancs hatálya alatt állt terhelt I. rendű terhelt szándéka ekkor arra irányult, hogy a nyomozó hatóság hagyjon fel a családtagjaival szembeni eljárási cselekményekkel, de áttételesen a vele szemben, a felkutatására tett intézkedésekkel is.

[19] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Fővárosi Törvényszék 26.B.917/2018/325. számú és a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.315/2023/26. számú ítéletét a Be. 662. § (1) bekezdése alapján, a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen terhelt I. rendű terhelt vonatkozásában hatályában tartsa fenn.

[20] A Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakra terhelt I. rendű terhelt részletes írásbeli észrevételt terjesztett elő, amelyben előadta, hogy az ügyészség a részére nyitva álló 30 napos határidőben nem terjesztette elő észrevételét a Kúria részére, így azt a Be. szabályai alapján többé joghatályosan nem teljesítheti, ezért az ügyészi átiratban foglaltak az I. rendű terhelt terhére nem értékelhetők.

[21] Kifejtette, hogy az ügyészség eljárást elhúzó magatartása részére joghátrányt okozott, mert alkotmányjogi panaszát az Alkotmánybíróság a felülvizsgálati eljárás befejezéséig érdemben nem bírálhatja el, továbbá az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) előtti eljárást sem tudja a terhelt a Kúria eljárásának befejezése előtt megindítani.

[22] Az I. rendű terhelt a Kúriára 2024. október 29-én érkezett, 14. sorszám alatti észrevételében – felülvizsgálati indítványa alapjaként a korábban kifejtettekén túl – felhívta a Be. 649. § (6) bekezdését is.

[23] A terrorcselekmény büntette törvényi tényállásának részletes elemzésével – kiemelve, hogy a norma tartalma kizárólag valamely személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekmény megvalósítását tartalmazza – az I. rendű terhelt továbbra is vitatta a terhére megállapított bűncselekmény megvalósulását; álláspontja szerint az eljáró bíróságok tiltott módon, kiterjesztően értelmezték a törvény szövegét, amikor az információs rendszer vagy adat megsértését terrorcselekményként értékelték. Az I. rendű terhelt álláspontja szerint, ha a bizonyítás eredményeként a vád tárgyát képező cselekményeken túl, azokkal összefüggő olyan tények megállapítására van lehetőség, amelyek további bűncselekmény elkövetésére vonatkoznak, e bűncselekményekben a bíróság csak akkor állapíthatja meg a terhelt bűnösségét, ha az ügyészség a vádat kiterjeszti. Hivatkozott az Alkotmánybíróság, az EJEB gyakorlatára, valamint a tettazonosság elvére, amely szerint a vádban és az ítéletben leírt cselekménynek a lényegét illetően meg kell egyeznie.

[24] Érvelése szerint a jogalkotó a Btk. 314. § (4) bekezdésének módosítása során nem járt el következetesen, mert nem egészítette ki a törvényi tényállás szövegét az információs rendszer elleni bűncselekménnyel, ezért a Btk. 314. § (4) bekezdés i) pontja alatt írt információs rendszer vagy adat megsértését a törvényben meghatározott célzat fennállása esetén sem minősíti terrorcselekmény büntettének. Hivatkozott arra, hogy a jogbiztonság elve

megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos legyen, és a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon.

[25] Vitatta az elsőfokú bíróság tényállás felderítésével kapcsolatos jogosultságának terjedelmét, mert álláspontja szerint a vád alapján a törvényszék az információs rendszer és adat megsértése körében kizárólag azt volt jogosult vizsgálni, hogy a KRNNI szerverére vonatkozóan az információs rendszer védelmét biztosító technikai intézkedés megsértésével vagy kijátszásával megvalósuló belépés megállapítható-e, azonban nem állapíthatta volna meg a vádiratban szereplő szervertől eltérő adattároló sérelmét, abba történő belépést. Álláspontja szerint tehát a vádon túlterjeszkedve állapította meg a törvényszék, hogy az I. rendű terhelt nem a KRNNI egyik szerverét, hanem a KRNNI Kiberbűnözés Elleni Főosztályának egyik saját belső használatú szerverét törte fel.

[26] Hiányolta ezen túlmenően az információs rendszer vagy adat megsértése büntetnének tényállásszerűségét is arra figyelemmel, hogy a belépés, illetőleg adatok megszerzésének módszere az eljárás során nem került tisztázásra.

[27] Az EBH 2018.B.8. számú eseti döntésre hivatkozással utalt arra, hogy a célzat meglétére vagy hiányára a cselekmény alanyi és tárgyi ismérveiből, elsősorban a Btk. 314. § (4) bekezdése szerinti, eszköz jellegű bűncselekmény elkövetési körülményeiből, jellemzőiből lehet következtetni. Megismételte a felülvizsgálati indítványában kifejtett azon előadását, amely szerint az adatok célzat – vagyis az állami szerv kényszerítésének szándéka – nélküli megszerzése esetében nem lehet szó terrorcselekmény büntetnének elkövetéséről. Álláspontja szerint ennek megfelelően az eljáró bíróságoknak azt kellett volna vizsgálnia, hogy az információs rendszer vagy adat megsértése bűncselekmény megvalósulása esetén, annak időpontjában célzatként fennállt-e az adott szervezet tettesi akaratnak megfelelő cselekvésre vagy attól való tartózkodásra való kényszerítése. Álláspontja szerint ennek részletes ismertetésével és indokolásával azonban adósok maradtak az eljáró bíróságok, tehát nem tettek eleget az indokolási kötelezettségüknek, mivel az ismeretlen időpontban és ismeretlen módszerrel való elkövetésből annak körülményeire és célzatára nem is lehet következtetést levonni.

[28] Érvelése szerint az adatokat letöltő személynek a letöltést megelőzően egyébként sem lehetett tudomása az adatok pontos tartalmáról, ezért az elsőfokú bíróság a letöltött adatok későbbi időpontban történő felhasználásának célzatát megalapozatlanul, a logika szabályaival ellentétesen tette az ítéleti tényállás részévé figyelembe véve azt is, hogy a büntetőügy irataiban nem áll rendelkezésre olyan adat, amely alapján megállapítható lenne a jogerős ítéletben megállapított célzat. Részletesen kifejtette a bűncselekmény célzata kialakulásának időbeliségét, kiemelve, hogy az elsőfokú bíróság az információs rendszer vagy adat megsértése időpontjához kapcsolódóan nem állapított meg a Btk. 314. § (1) bekezdés a) pontjának tényállásba illeszkedő célzatot.

[29] Álláspontja szerint az ítéletben megállapítottak, mely szerint a terhelt célzata arra irányult, hogy a megszerzett adatokat az eljáró hatóság ellen a későbbiekben felhasználja, nem azonos a Btk. 314. §-ában írt kényszerítési célzattal. Az elsőfokú bíróság továbbá figyelmen kívül hagyta az események sorrendjét és a logika szabályait, valamint azt, hogy az adatok megszerzését követően több, mint 1 év 4 hónappal került sor a rendőrség felé történő nyomásgyakorlásra. Előadta, hogy a KRNNI belső használatú hálózatába telepített nagy kapacitású tároló egység (NAS) távoli elérését ugyancsak nem lehet a letöltött adatok későbbi időpontban történő felhasználásának céljával összekapcsolni, mivel az adatokat letöltő személy a távoli elérés megvalósulását követően szerezhetett tudomást arról a tényről, hogy az adattároló egységen adatok lelhetők fel. Az I. rendű terhelt – nem vitatva, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható, mégis – rögzítendőnek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság a letöltött adatok későbbi időpontban történő

felhasználásának célzatát megalapozatlanul tette az ítéleti tényállás részévé. Érvként hozta fel, hogy amennyiben a letöltés az állami szerv kényszerítésére irányult volna, akkor a letöltést követő közeli időpontban felhasználta volna azokat. Előadta, hogy ehhez képest, a testvérével történt beszélgetésből is kitűnően a fenyegető levelet annak hatására írta, hogy a nyomozók kihallgatás céljából előállították egyéb érdekelt1.

[30] Arra is hivatkozott, hogy maga a terrorcselekmény – a köztudatban is – leginkább úgy ismert, hogy az eszközcselekmény vagy röviddel megelőzi azt, vagy a terrorcselekménnyel egyidejűleg valósul meg.

[31] Az Alaptörvény 28. cikke alapján írt elvárás, a jogszabályok Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése körében idézte az Alkotmánybíróság 28/2013. (X.9.) AB határozatát, továbbá hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére az alapvető jogok és köteleességek törvény általi rögzítése, valamint a XXVIII. cikk (4) bekezdésére a nulla poena sine lege elv körében, utalva arra, hogy a jogerős ítéletben foglalt jogértelmezés sérti az Alaptörvény e cikkeit, az Emberi Jogok Európai Egyezményének VII. cikk (1) bekezdését, valamint ellentétes a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatával.

[32] Idézte a nyomozati iratokban tett megállapításokat, a tanúk vallomásait, továbbá idézett a vádiratból és tárgyalási jegyzőkönyvekből arra utalva, hogy a KRNNI nyomozók adatainak internetre történő feltöltésével kapcsolatos kijelentésének a nyomozó hatóság, az ügyészség és a bíróság az eredetitől eltérő jelentéstartalmat tulajdonított, továbbá azt többféleképpen értelmezte. Utalt arra, hogy e fenyegetése nem az alapüggyel összefüggésben eljáró nyomozó hatóság szakmai tevékenységét kifogásolta, nem hívott fel arra, hogy végezzenek vagy ne végezzenek eljárási cselekményeket, hanem tartalma alapján a zaklatás, vagyis törvénysértő magatartás jövőben történő felhagyására hívott fel. Vizsgálandónak tartotta, és részletesen kifejtette azt, hogy a megszerzett adatok nyilvánosságra hozatalára vonatkozó kijelentés és annak tartalma mennyiben befolyásolta az állami szerv cselekvési szabadságát, és így alkalmas lehet-e a kényszerítés, illetőleg a terrorcselekmény fogalmi elemeinek megvalósítására. Érvelése szerint az adatok nyilvánosságra hozatala nem történt meg, ezért az eljáró bíróságok a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapították meg büntetőjogi felelősségét a terrorcselekmény büntetében, és a törvénysértő minősítés következtében vele szemben törvénysértő büntetést szabtak ki.

[33] A egyéb érdekelt2 rendőr századossal kapcsolatos elfogultsági kifogásra utalva előadta, hogy e dokumentum címzettje egyéb érdekelt2, azonban ilyen nevű hivatalos személy a 29022/1566/2016. bü. számú eljárásban a nyomozó hatóság eljáró tagjaként, tanúként nem szerepelt, így az a következtetés vonható le, hogy az elfogultsági kifogás nevű dokumentum szerzője egyéb érdekelt2 személyében fiktív személyt szólított meg.

[34] Az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértések – így egyebek mellett az egyik sértett tanúnak a törvény ellenére a tárgyalóteremben való bennmaradása, illetőleg a tárgyalás elhalasztása során az idézés szabályszerűtlensége – tisztázása érdekében indítványozta a terhelt az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezésének tartalmi vizsgálatát a felülvizsgálati eljárás során arra tekintettel, hogy álláspontja szerint a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a fellebbezésében kifejtett érveit. Eljárási szabálysértésként sorolta fel továbbá, hogy nem állt rendelkezésre valamennyi nyomozati irat az előkészítő ülésen, a tárgyaláson az I. rendű terhelt védője észrevételezési jogának megsértését, az I. rendű terhelt akadályoztatását az egyik tanú részére történő kérdés feltevésében, a szakértők illetőleg a II. rendű terhelt vallomásának bíróság általi befolyásolását, az egyik tanú eltérő vallomásai közötti eltérés tisztázásának hiányát, amelyek álláspontja szerint a jogerős ítéletben megállapított tényállás felderítlenségét okozták. Sérrelmezte továbbá, hogy a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését.

[35] Kifejtette továbbá azzal kapcsolatos álláspontját, hogy mely indokok támasztják alá elítélésének politikai indíttatását. Hivatkozott e körben hamis vagy hamisított bizonyítékok felhasználására és bizonyítékként történő, bíróság általi értékelésére, tanú kihallgatásával kapcsolatos visszaélésre és tanúk befolyásolására, más büntetőügyekben történt visszaállásokra, fenyegetésként értékelt mondatának eltérő értelmezésére, illetőleg fiktív célzat felállítása következtében történt elítélésére. Elemezte a nyomozás során kihallgatott tanúk vallomásának körülményeit és a vallomások tartalmát, valamint a bírósági eljárásban történt meghallgatásukat a nyomozó hatóság tagjai által elkövetett hivatali visszaélés büntetnének alátámasztására, amelynek körében a nyomozó hatóság több alkalommal lényeges tényadatokat foglalt hamisan jelentésbe. Hivatkozott továbbá az elsőfokú eljárás során az eljáró bíró elfogultságára, egyúttal a bírói függetlenség és a terhelt tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmére.

[36] Kifejtette, hogy nem is állt módjában a terrorcselekmény tárgyát képező elektronikus levelet és a mellékletét képező dokumentumot a címzetteknek elküldeni, amelyet tanú1 tanú vallomása igazolhatott volna, azonban a tanú idézésére és meghallgatására nem került sor a bírósági eljárás során.

[37] Hivatkozott a hatalmi ágak elkülönülésének hiányára, mivel szerinte a bírák nem a törvénynek, hanem a miniszterelnök utasításának vannak alárendelve, amelyet álláspontja szerint bizonyított az is, hogy az első fokon eljáró bíró figyelmen kívül hagyta ügyében a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat, tanút befolyásolt a nyilatkozattételében, az I. rendű terheltet több alkalommal akadályozta az eljárási jogainak gyakorlásában, megsértette a vádhoz kötöttség elvét, szabálytalanul került rá átszignálásra a büntetőügy, és befolyásolta az elsőfokú eljárás kimenetelét.

[38] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíró rágalalmazás vétségeként értékelhető kifejezéseket – „tényleg lassan szentek lesznek”, illetőleg „folyamatosan hazudik” – használt vele szemben, továbbá a meghallgatott informatikus szakértőt is befolyásolta az I. rendű terhelt kérdéseinek megválaszolásával kapcsolatban. Előadta, hogy tanú2, valamint tanú3 tanúk kihallgatása körében az eljáró bíró megvalósította a hamis tanúzásra felhívás büntetettét, ugyanakkor az I. rendű terhelt valamennyi bizonyítási indítványát elutasította.

[39] Kifogásolta továbbá, hogy a kizárás tárgyában vizsgálatot végző bíró a felsoroltak közül csak egy sértő kifejezést vizsgált, ezért nem juthatott megalapozottan arra a következtetésre, hogy nem áll rendelkezésre olyan adat, amely megalapozza bíról bíró kizárását, míg bíró2 bíró – aki a kizárás tárgyában szintén erre a következtetésre jutott – meg sem kísérelt választ adni a kizárással kapcsolatos kifogásai körében.

[40] A büntetőügy átszignálásával kapcsolatban kifogásolta, hogy a Fővárosi Törvényszék Büntető Kollégiuma a panaszbeadványára adott 2021.El.IV.D.163. elnöki szám alatti válaszában az átszignálás indokaként azt adta elő, hogy a Be. eljárásjogi szabálysértés okán nem teszi lehetővé az ügy másik bíróra, tanácsra történő átszignálását.

[41] Mindezekre figyelemmel állította, hogy sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő, Alaptörvényben biztosított joga.

[42] Hivatkozott a nyomozó hatóság kizártságára arra figyelemmel, hogy álláspontja szerint mivel 2017. december 11. napjától felmerült a KRNNI Kiberbűnözés Elleni Főosztály vezetője, egyéb érdekelt³ rendőr alezredes tanúkénti meghallgatásának szükségessége, ezért az általa vezetett főosztály az eljárás során a továbbiakban nem járhatott volna el nyomozó hatóságként.

[43] A nyomozás során elkövetett törvénysértésként állította továbbá, hogy egyéb érdekelt⁴ rendőr hadnagy mobil hívószám adótoronyhoz viszonyított pozíciójának elemzéséről elkészített jelentésében valótlán adatokat tüntetett fel, amely álláspontja szerint felveti a Btk.

348. § (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette megvalósulásának lehetőségét.

[44] Szintén a nyomozó hatóság eljárási szabálytalanságaként jelölte meg, hogy a Monori Rendőrkapitányság nyomozói nem jártak el kellő gondossággal a Viber alkalmazással kapcsolatban végzett adatmentés során, mivel a tanú4 tanú által ezzel kapcsolatosan közölt tényállítás és a lefoglalt Viber alkalmazáson belüli beszélgetés részadatra vonatkozóan eltérést mutat, amely alkalmas arra, hogy észszerű kételyt ébresszen a lefoglalt adat hitelességével kapcsolatban. Sérelmezte, hogy az első fokon eljáró bíról bírő e kételyt figyelmen kívül hagyva – a nyomozati iratok között fellelhető, bíró általi bejegyzés tanúsága szerint – a vizsgált telefonszám két számjegyét „szándékosan” felcserélte.

[45] Néhai tanú5 írásban tett tanúvallomásával kapcsolatban kifogásolta, hogy a tanú írásbeli vallomása a Be. 181. § (2) bekezdésben foglaltaknak nem felel meg, mert a részére megküldött figyelmeztetésben „megelőlegező jelleggel” előre rögzítette a tanú elfogultságára vonatkozó választ, tehát arra nézve nem a vallomást aláíró személy nyilatkozott.

[46] Az iratok alapján megállapíthatónak tartotta az I. rendű terhelt, hogy tanú6 tanú – nem tisztázott minőségben – kapcsolatban állt a KRNNI Kiberbűnözés Elleni Főosztály hivatásos állományú tagjával, egyéb érdekelt5 rendőr századossal. Állította a terhelt, hogy a tanú az ismeretség nyomán jogosulatlan többletinformációkkal rendelkezett, amelyeket saját tudomásaként adott elő, így a nyomozó hatóság tagja részéről megvalósult a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette, valamint felmerül a Btk. 272. § (1) és (4) bekezdéseibe ütköző hamis tanúzás büntettének lehetősége, továbbá a tanú vallomását a bizonyítékok köréből ki kellett volna zárni. Emellett a tanúval kapcsolatosan az iratok között 123. sorszám alatt elfekvő hangfelvétel alapján az tartotta megállapíthatónak, hogy a 111. sorszámú jegyzőkönyv is eltérésekkel tartalmazza a tanú6 tanú kihallgatásán elhangzottakat, azonban a tanú kihallgatásának törvényességét a másodfokú bíróság nem vizsgálta.

[47] Előadta, hogy tanú4 tanú a bírósági tárgyaláson arra vonatkozóan közölt tényállítást, hogy tanú3 IV. rendű terhelt nyomozati szakban tett vallomását érdemben befolyásolta a nyomozó hatóság eljáró tagja, amelyre figyelemmel a bíróság bizonyítékként nem értékelhette volna a IV. rendű terhelt ezen vallomását. tanú2 V. rendű terhelt tanúkenti meghallgatása körében kifejtette, hogy az elsőfokú bíró az eljárásjogi lehetőségeken túlterjeszkedett a terhelt részére feltett kérdések közlésének módjával, továbbá az eljárás tárgyát képező cselekményeket „összestosta”, amellyel megsértette a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket. Utalt továbbá arra, hogy tanú3 IV. rendű terhelt bírósági kihallgatását az eljáró bíró befolyásolta.

[48] tanú4 sértett tanúval kapcsolatban kifogásolta, hogy a tanú az előkészítő ülésen a Be. tiltó rendelkezése ellenére jelen volt, így az ott elhangzott nyilatkozatok, bizonyítási indítványok és észrevételek jogosulatlan megismerésével olyan többlet információkhoz jutott, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy érdemben befolyásolják vallomásának tartalmát.

[49] A tárgyalási időköz megsértéseként adta elő a terhelt, hogy a 2021. január 19-ei tárgyaláson bíról bíró 2021. március 16. napjára tűzte ki a következő határnapot, amelyre az I. rendű terheltet szóban idézte, majd e tárgyalást a 112/2021. (XII. 6.) Kormányrendelet alapján 2021. május 25. napjára halasztotta, azonban az új határnapra az I. rendű terhelt részére nem küldött idézést, amelyet az I. rendű terhelt a 2021. május 25-i tárgyaláson kifogásolt.

[50] Az I. rendű terhelt a Kúriára 2025. április 1. napján érkezett beadványában csatolta a Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészség 6.Nyom.37/2025. számú – feljelentést elutasító – határozatát azzal, hogy álláspontja szerint e határozat alkalmas lehet annak igazolására, hogy a felülvizsgálati indítványában írt politikai hivatkozások valós tényeken alapulnak.

[51] **III.** Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa részben a törvényben kizárt, részben nem alapos.

[52] 1. A Kúria a felülvizsgálati indítványt – a törvényben meghatározott kivétellel – tanácsülésen bírálja el [Be. 660. § (1) bekezdés]. A Kúria a felülvizsgálati indítványról nyilvános ülésen határoz, ha a terhelt vagy a védő a terhelt terhére benyújtott felülvizsgálati indítvány kézbesítésétől számított nyolc napon belül ezt indítványozta, vagy ezt a tanács elnöke egyéb okból szükségesnek tartja [Be. 660. § (2) bekezdés a), b) pont].

[53] A felülvizsgálati indítvány nem a terhelt terhére irányult, ezt meghaladóan pedig a tanács elnöke nem tartotta szükségesnek nyilvános ülés tartását. A Kúria ezért a felülvizsgálati indítvány elbírálására a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulást tűzött ki, és a megtámadott határozatot a Be. 659. § (5) bekezdésének megfelelően, a felülvizsgálati indítványban foglalt ok alapján bírálta felül, emellett vizsgálta a Be. 659. § (6) bekezdése szerint az esetleges további eljárási szabálysértéseket.

[54] Az I. rendű terhelt kifogásolta, hogy a Legfőbb Ügyészség átirata a törvényi határidőn túl érkezett a Kúriához.

[55] A Kúria a terhelt felülvizsgálati indítványát – mivel az elutasításának nem volt helye – a Legfőbb Ügyészség részére azzal küldte meg, hogy a nyilatkozatát az iratokkal együtt, a Be. 657. § (2) bekezdése szerinti határidőn belül küldje meg. A Legfőbb Ügyészség a felhívást 2024. május 17. napján átvette, az átiratát a Kúriára 2024. július 29. napján küldte meg.

[56] A Be. 657. § (2) bekezdése értelmében az ügyészség az alapügy ügyiratait a nyilatkozatával együtt egy hónapon belül, különösen bonyolult vagy nagy terjedelmű ügyben két hónapon belül visszaküldi a Kúriának. Ebből következően a Legfőbb Ügyészség a számára a nyilatkozata megtételére nyitva álló határidőt a kétségtelenül bonyolultabb megítélésű ügyben kis mértékben, 12 nappal meghaladta. A törvény azonban a nyilatkozat megküldésének elmaradásához, illetve késedelmes előterjesztéséhez nem fűz jogkövetkezményt, a Kúria felhívása – ebből következően – ilyen figyelmeztetést sem tartalmaz. A Be. 26. § (1) bekezdése szerint az ügyészség indítványt és észrevételt tehet minden olyan kérdésben, amelyben a bíróság dönt, vagyis a bírósági eljárásban általános indítványtételi joggal rendelkezik, amely nem korlátozható. A késedelem „mindössze” azzal a következménnyel jár, hogy a Kúria nem köteles az ügyészi nyilatkozatot bevárni, anélkül is dönthet az ügyben, nem sértve ezzel az ügyészség nyilatkozattételi jogát. Alaptalan ezért az I. rendű terhelt azon álláspontja, hogy az Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltak ne lennének figyelembe vehetők pusztán amiatt, mert azt a törvényben előírt határidőn túl küldte meg a Kúriának.

[57] A teljesség érdekében utal a Kúria arra, hogy az ügyészség eljárása a felülvizsgálati eljárás késedelmet nem okozta, az eljárás elhúzódását nem eredményezte. A Kúria pedig az ügyben a rá vonatkozó törvényi határidőket mindenben megtartva járt el, biztosítva az I. rendű terhelt részére is az észrevétel lehetőségét [Be. 657. § (3) bekezdés]. Az I. rendű terhelt 49 oldal terjedelmű, a felülvizsgálati indítvány hosszát sokszorosán meghaladó, kéziratos észrevételét 2024. október 29. napján terjesztette elő, majd – többszöri tájékoztatás kérését követően – 2025. április 1. napján további iratot és érdemi észrevételt is csatolt.

[58] A Kúria a felülvizsgálati indítványnak az ügyben korábban benyújtott beadványokra, jogorvoslati nyilatkozatokra, illetve azok indoklásaira utalással kapcsolatban rámutat a következőkre.

[59] A Be. 652. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati indítványban meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati indítvány irányul, valamint az indítvány előterjesztésének okát és célját. Önmagában a felülvizsgálat törvényi okára hivatkozás az alátámasztó adatok, tények, indokok hiányában a felülvizsgálatot nem teszi lehetővé (EBH

2007.1596., BH 2008.105., BH 2018.42.). A felülvizsgálati indítványt tehát érdemben vizsgálható indokolással kell ellátni.

[60] Az indítványozó önálló, a rendkívüli jogorvoslatra vonatkozó indokolási kötelezettségére figyelemmel annak nem tesz eleget a korábbi beadványokra, azok egyes, adott esetben nehezen azonosítható részeire való egyszerű utalás.

[61] Emellett az is megállapítható, hogy az I. rendű terhelt a felülvizsgálati indítványt kiegészítő észrevételében az indítványát kiegészítette, ami felülvizsgálati eljárásban figyelembe vehető volt, ezért ebben a részében az indokolás hiánya miatt a felülvizsgálati indítványt nem kellett elutasítani.

[62] 2. A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja értelmében eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítványnak van helye, ha a bíróság a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg a vádról rendelkező ügydöntő határozatát. Így az indítványban sérelmezett eljárási szabálysértés vizsgálatára csak akkor kerülhet sor, ha az a büntető eljárási törvényben kimerítően felsorolt, felülvizsgálati eljárást megalapozó feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések között szerepel. Ebből eredően azokat az indítványokat, illetőleg az indítványok azon részeit, amelyekben nem felülvizsgálati okra hivatkoznak érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, azaz a Be. 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt – feltétlen hatályon kívül helyezést nem eredményező – eljárási szabálysértések felülvizsgálat elrendelését nem eredményezhetik. Utóbbi körbe tartoztak az I. rendű terhelt pusztán a tárgyalásvezetést, bizonyítással kapcsolatos eljárási cselekményeket kifogásoló érvei.

[63] 2.1. A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja felülvizsgálati okként nevesíti, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.

[64] Az Alkotmánybíróság 25/2013. (X. 4.) AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. Cikkének (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos alapkövetelmény, hogy e felülvizsgálati ok keretében a felülvizsgálatot a jelenleg hatályos Be. 14. § (1) bekezdés e) pontjára alapított elfogultsági okra alapított indítvány is megalapozhatja.

[65] A Be. 14. § (1) bekezdés e) pontja szerinti bírói elfogultság a felülvizsgálati eljárás alapja azonban akkor lehet, ha a bejelentő az elfogultságra okot adó körülményről csak a jogerős ítélet meghozatalát követően szerzett tudomást, és azt három napon belül bejelenti a Be. 15. § (4) bekezdése értelmében, illetve ugyanazt az okot nem ismételtelen jelenti be {25/2013. (X. 4.) AB határozat [46] bekezdés, Kúria Bfv.III.465/2018. (BH 2019.96.) indokolás [21] bekezdés}.

[66] Az iratok alapján megállapítható, hogy az I. rendű terhelt különböző, a bíró eljárásával kapcsolatos indokokat tartalmazó kizárási indítványait a Fővárosi Törvényszék más tanácsai – a 2020. január 20. napján kelt 8.Bpk.21/2020/2. számú, a 2021. július 23. napján kelt 11.Bkk.277/2021/3. számú, a 2022. április 28. napján kelt 15.Bkk.163/2022/2. számú és a 2022. szeptember 30. napján meghozott 3.Bpk.307/2022/3. számú végzéseivel – az eljárási szabályok megtartása mellett elbírálták. Az alapeljárásban az I. rendű terhelt a kizárási okként részben a pervezetést, a bizonyítás lefolytatásának mikéntjét kifogásolta, részben pedig az eljáró bíró tárgyalási magatartását és kijelentéseit. A bíróság a kizárási indítványt mind a négy esetben alaptalannak találta, és a bíró kizárását megtagadta.

[67] Arra nincs lehetőség, hogy a már elbírált és alaptalannak talált elfogultsági kifogást bármely indítványozó felülvizsgálati eljárás keretében érvényesítse. A Kúria a felülvizsgálati indítványra tekintettel mutat rá arra, hogy önmagában az eljáró bíró rágalmozás miatti feljelentése elfogultságot nem alapoz meg (Kúria Bkk.II.568/2017/3.). Arra pedig az

indítványozó sem hivatkozott, hogy a bíró büntetőjogi felelősségét emiatt a bíróság megállapította volna.

[68] Az ügy átszignálása önmagában a bíró elfogultságát nem alapozza meg, függetlenül attól, hogy az adott bíró tekintetében esetlegesen más ügyekben is átszignálások történtek. Ezért erre felülvizsgálat nem alapítható.

[69] A nyomozó hatóság, az ügyészség kizárására irányuló, lényegében (politikai) elfogultságra alapított kifogás a felülvizsgálati eljárásban nem érvényesíthető. Amennyiben a törvény rendelkezése szerint jogosult felettes ügyész az elfogultságot nem állapítja meg, az érintett ügyész az eljárásból nem kizárt (Kúria Bfv.II.1057/2022/2.). Arra pedig a felülvizsgálati indítvány sem hivatkozott, hogy a vádat az eljárásból kizárt ügyész képviselte volna.

[70] Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa ezért ebben a részében a törvényben kizárt. A Kúria utal arra, hogy amennyiben az alapügyben a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság tagja a kötelességét a büntető törvénybe ütköző módon megszegte, az a Be. 637. § (1) bekezdés e) pontja alapján – a (3) bekezdésben foglalt feltétel teljesülése mellett – perújítás alapját képezheti. Tehát az ezzel kapcsolatos kifogások felülvizsgálat keretében nem vizsgálhatók.

[71] 2.2. A felülvizsgálati indítványban megjelölt – szintén a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel felülvizsgálatot megalapozó – Be. 608. § (1) bekezdés h) pontjában foglaltak szerint hatályon kívül helyezést és a bíróság új eljárásra utasítását eredményezi, ha a bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot a Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában fogadta el, vagy az írásba foglalt ítélet tényállási elemei a bűncselekmény minősítését befolyásoló mértékben térnek el a vádirati tényállástól.

[72] A jogalkotói szándék szerint a feltétlen hatályon kívül helyezésre vezető eljárási szabálysértés tehát csak akkor vizsgálható, ha a bíróság a terhelt váddal egyező beismerésére alapítja az ítéleti tényállást, bizonyítás lefolytatása nélkül. Ebben az esetben ugyanis a terhelt a vádirati tényállásban foglalt cselekményt ismeri be, a bíróság a tényállást a vádirati tényállásra alapíthatja, az elsőfokú ítélet elleni fellebbezés pedig korlátozott lesz annyiban, hogy az ítéleti tényállást, annak megalapozottságát a fellebbezésre jogosult nem támadhatja [Be. 500. § (2) bekezdés b) pont, 580. § (2) bekezdés b) pont]. A jogalkotó erre az esetre állapította meg a felülvizsgálati indítványban hivatkozott abszolút eljárási szabálysértést, amelynek oka az, hogy a másodfokú bíróság a korlátozott felülbírálat miatt nem orvosolhatja az ítéleti tényállás érdemi eltérését a beismerés alapjául szolgáló vádirati tényállástól (Kúria Bfv.I.512/2024/3.).

[73] A jelen ügyben azonban az I. rendű terhelttel szemben nem az előkészítő ülésen hozott elsőfokú ítéletet a bíróság. Az iratok tartalmából megállapítható, hogy a kétirányú fellebbezésekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdése alapján, az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, vagyis a felülbírálat terjedelme nem volt korlátozott.

[74] Mindez pedig önmagában kizárja a Be. 608. § (1) bekezdés h) pont szerinti felülvizsgálati okok vizsgálhatóságát, vagyis a felülvizsgálati indítvány ebben a részében a törvényben kizárt (Kúria Bfv.I.978/2023/2.).

[75] A III. rendű, IV. rendű és V. rendű terhelt tekintetében, a beismerésük elfogadásának törvényességét vitató részében az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa pedig azért a törvényben kizárt, mert a Kúria a felülvizsgálati eljárásban csak azokra a terheltekre vonatkozóan bírálhatja felül a megtámadott határozatokat, akik vonatkozásában a felülvizsgálati indítványt előterjesztették. Vagyis a terhelt a felülvizsgálati indítványában olyan felülvizsgálati okra nem hivatkozhat, amely más terhelteket érint.

[76] 2.3. Az I. rendű terhelt a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését is kifogásolta azzal, hogy a terrorcselekmény célzata vonatkozásában annak nem tettek eleget.

[77] A Kúria előre bocsátja, hogy az I. rendű terhelt által a minősítés kapcsán vitatott bírói indokolási kötelezettség megsértése csak a törvény által a felülvizsgálati okok között meghatározottak szerint, szűk körben képezheti felülvizsgálat tárgyát. A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjára figyelemmel az indokolási kötelezettség elmulasztása csak abban az esetben felülvizsgálati ok, ha a jogerős ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes.

[78] Ez az eljárási szabálysértés pedig kizárólag akkor állapítható meg, ha az ellentét az ún. büntetőjogi főkérdések – tehát a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása – tekintetében áll fenn a határozat indokolása és a rendelkező része között (Kúria Bfv.I.1276/2020/2., Bfv.I.1501/2023/6.).

[79] Ilyen okra azonban az I. rendű terhelt nem hivatkozott. Nem alapoz meg felülvizsgálatot az sem, ha az indítványozó ugyan anyagi jogi törvénysértésre utal, illetve az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik, azonban valójában a bizonyítékok mikénti értékelését és azok mérlegelését, továbbá a bűnösségre levont következtetések helyességét, ezen keresztül pedig az irányadó tényállást támadja (BH 2017.78.). Más szóval a megalapozatlanság az ítélet ténybeli, míg az indokolási kötelezettség megsértése az ügydöntő határozat eljárásjogi hibája, így e kettő nem azonosítható. Ebből következően felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítélettel megállapított tényállás megalapozottsága az indokolási kötelezettség megsértése felől sem támadható (Kúria Bfv.I.461/2022/2.).

[80] Ebben a részében ezért a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt.

[81] A teljesség érdekében utal arra a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság a mérlegelés és a minősítés tekintetében is részletes indokolást adott (elsőfokú bíróság ítélete 167. oldal 1. bekezdés – 168. oldal 1. bekezdés), azt a másodfokú bíróság is kimerítőnek találta (másodfokú bíróság ítélete [110]-[120] bekezdés, [126] bekezdés).

[82] 2.4. A felülvizsgálati indítvány a tartalma szerint a vádon túlterjeszkedésre, mint felülvizsgálati okra is hivatkozott azzal, hogy az ítéleti tényállás bizonyos részeit a vádirat nem tartalmazta.

[83] A vádon túlterjeszkedés a Be. 2024. március 1. napjától hatályos 649. § (2) bekezdés d) pont 1. fordulata alapján az ezen időpont után benyújtott felülvizsgálati indítvány esetében képezhet felülvizsgálati okot (Kúria Bfv.I.89/2024/3.). Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa ennek a feltételnek megfelel, mivel a felülvizsgálati indítványt 2024. április 18. napján terjesztette elő a Fővárosi Ítéltáblán.

[84] A Be. – szintén 2024. március 1. napjával hatályba lépett – 607. § (1) bekezdés b) pontja szerint az ítélet (részbeni) hatályon kívül helyezésének és az eljárás megszüntetésének van helye, ha az elsőfokú bíróság a vádban le nem írt cselekmény alapján a vádlott bűnösségét állapította meg, felmentette, vagy vele szemben az eljárást megszüntette. Ez jelenti – a bíróság vádhoz kötöttsége [Be. 6. § (1) és (2) bekezdés] ellenére – a vádon való túlterjeszkedést, amely vonatkozhat egy vagy több olyan cselekményre is, amelyet a vád nem tartalmaz.

[85] A Be. 6. § (1) bekezdése szerint a bíróság vád alapján ítélezik, a (2) bekezdés szerint a bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon túl nem terjeszkedhet, míg a (3) bekezdés szerint a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet, és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz (tárgyi vádhoz kötöttség).

[86] A büntetőjogi felelősség megállapítása csak és kizárólag a vád tárgyává tett lényeges (releváns) tények alapulvételével történhet, olyan bűncselekményre vonatkozó tényeket a bíróság nem állapíthat meg, amelyet a vád nem tartalmazott [Kúria Bfv.III.454/2024/25. (BH 2025.83.I.)].

[87] A vádon ténybeli értelemben történt túlterjeszkedés (a vádiratban le nem írt, de további vagy más bűncselekmény megállapítására alkalmas tény megállapítása) rendes jogorvoslat keretében sérelmezhető, annak megállapíthatósága pedig a vádban nem szereplő releváns tények mellőzését és esetlegesen a Be. 607. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezményt vonja maga után. A felülvizsgálati eljárásban pedig akkor vizsgálható, ha a kifogásolt ítéleti tényállásrész további vagy súlyosabb bűncselekmény megállapítását eredményezte a jogerős ítéletben {Kúria Bfv.I.1385/2023/12. [50] bekezdés}, mert ebben az esetben áll fenn olyan anyagi jogi sérelem, amely az érintett bűncselekmény tekintetében eltérő minősítés megállapításával vagy emiatt a bűncselekmény miatt az eljárás megszüntetésével orvosolható. Ilyen körülményre azonban a felülvizsgálati indítvány sem hivatkozott, és az az eljárásban releváns iratok alapján nem is állapítható meg.

[88] Ezen túl a Kúria kiemeli, hogy a vádelv sérelme – önmagában ezen okból – nem valósul meg, ha a bíróság a vádiratban megnevezett terheltnek a vádiratban terhére rótt cselekmény során megvalósított elkövetési magatartását a bizonyítás eredményeképpen, a tettazonosság keretein belül a vádiratban foglaltaktól eltérően állapítja meg. Nem értékelhető ugyanis a törvényes vád hiányaként és a vádon túlterjeszkedésként az, ha a bíróság egy bűncselekmény törvényi tényállását megvalósító elkövetési magatartás kapcsán, a tettazonosság keretei között a vádiratban le nem írt tény is megállapít, és a cselekményt ennek figyelembevételével értékeli (BH 2017.217.I.).

[89] Ahogy a Legfőbb Ügyészség is utalt rá, a tényállás kisebb kiegészítésének tehát nem volt eljárásjogi akadálya, ellenkezőleg, az megfelelt a valósághű tényállás megállapítását előíró törvényi rendelkezésnek [Be. 163. § (2) bekezdés]. Ilyen az elkövetési magatartást kiegészítő, pontosító ténymegállapítás volt az I. rendű terhelt további – a vádirat történeti részében foglalt e-mail üzenet tartalmával egyébként azonos – elektronikus levél tartalmának tényállásban rögzítése, valamint az ugyanazon állami szerv kezelésében lévő információs rendszer pontosabb meghatározása. Ezen kiegészítések a tettazonosság követelményeinek megfelelnek, emellett a vádbeli cselekmény minősítését és a bűnösséget nem érintették.

[90] 2.5. Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa szerint az elsőfokú bíróság a tárgyalási időközre vonatkozó szabályt megsértette.

[91] A Kúria számos határozatában rámutatott arra, hogy az ún. tárgyalási időköz megsértése még a terhelt idézését érintően sem felülvizsgálati ok (Kúria Bfv.II.793/2022/10., Bfv.III.27/2021/17.). Ekként annak esetleges megsértése legfeljebb a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti, ún. relatív eljárási szabálysértés lehet, ami – mivel az a Be. 649. § (2) bekezdésében írt taxatív felsorolásban nem szerepel – felülvizsgálat tárgya nem lehet.

[92] 3. Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa a terrorcselekmény büntette téves minősítését is állította azzal, hogy a cselekmény helyesen a Btk. 316. §-ába ütköző terrorcselekmény büntetteként minősül.

[93] A felülvizsgálati indítvánnyal érintett tényállás (III. tényállási pont) a következő.

[94] 3.1. terhelt1 I. rendű terheltet a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Korrupció és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály osztálylának munkatársa 2016. július 20. napján a I/1. pontban megjelölt, sértett1 sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt ügyszám számon folyamatban lévő büntetőeljárásban gyanúsítottként hallgatta ki, miután aznap reggel 06:30 órakor a terhelt cím1 számú lakásában házkutatást tartottak, majd előállították őt.

[95] terhelt1 I. rendű terhelt 2016. július 19. napján 11:53:22 óra és 2016. július 28. napján 07:58 óra közötti időben, ismeretlen helyről és módszerrel – a biztonsági intézkedések megsértésével és kijátszásával – minimum két alkalommal jogosulatlanul belépett a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda egyik, a osztály által használt szerverére, és annak kizárólag belső használatú hálózatára, ahonnan különféle elektronikus adatokat – többek között folyamatban lévő nyomozásokhoz kapcsolódó dokumentumokat, a nyomozó hatóság napi tevékenységéről végzett jelentéseket, a nyomozó hatóság munkatársainak személyes adatait is tartalmazó, a munkáltató által szervezett oktatásokhoz kapcsolódó nyilatkozatokat, stb. – töltött le abból a célból, hogy a letöltött adatokat a vele szemben eljáró hatóság ellen a későbbiekben felhasználja.

[96] A nyomozó hatóság ugyanezen eljárásban 2017. december 11. napján 12:10 órakor ideiglenes lakcíméről előállította, majd gyanúsítottként hallgatta ki terhelt1 I. rendű terhelt unokahúgát, egyéb érdekelt1 a II/5. pontban írt cselekmény kapcsán, melyről terhelt1 I. rendű terhelt 12:45 óra körüli időben testvérétől, egyéb érdekelt6 tudomást szerzett.

[97] 2017. december 11. napján 14 óra 47 perckor terhelt1 I. rendű terhelt e-mail üzenetet küldött az email cím e-mail címről egyéb érdekelt7nak, a KRNNI nyomozójának. A levélben az I. rendű terhelt közölte, hogy „...Természetesen játszhatjuk ezt a játékot úgy, hogy maguk a családomat zaklatják. Én meg ezt úgy fogom díjazni, hogy kirakom a teljes szerverük tartalmát. Nyomozók adatait stb. ...Minden rendőrségi provokációra a jövőben reagálni fogok: publikálással. Ma kapják meg az elfogultsági kifogásomat...” Az e-mail egyéb érdekelt7 születési helyét és anyja nevét is tartalmazta, és mellékletét képezte két képernyőfotó.

[98] Ugyanaznap 18 óra 15 perckor terhelt1 I. rendű terhelt ismételt e-mail üzenetet küldött az email cím e-mail címről a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Irodának, az e-mailek címzettjei egyéb érdekelt7 és egyéb érdekelt3 nyomozók voltak. Az e-mail tartalmazta mindkét nyomozó születési helyét és anyja nevét, továbbá mellékletét képezte egy „elfogultsági kifogás” elnevezésű dokumentum. A dokumentumban terhelt1 I. rendű terhelt leírta, hogy milyen dokumentumokat szerzett meg a nyomozó hatóság szerveréről: „Konkrétan a Nemzeti Nyomozó Iroda szerveréhez is hozzáférést szereztem. Az ott található dokumentumokat lementettem.... A szerverhez való hozzáférés bizonyítékként mellékeltem kettő képernyőmentést.” Mindezek alátámasztására az e-mailhez csatolt két darab képernyőmentést, továbbá utalt arra, hogy négy elfogatóparancs van ellene, majd azzal fenyegette meg a tényállás I. és II. pontjaiban részletezett bűncselekményeket nyomozó állami szervet, hogy – „Ha a családomat továbbra is zaklatni fogják, az összes NNI-s nyomozó adatát, fényképét, lakcímét kirakom a netre.” – nyilvánosságra hozza a dokumentumokat, amennyiben továbbra is „zaklatják a családját”, azaz folytatják az ellene és hozzátartozói ellen a ügyszám számon folyamatban lévő nyomozást.

[99] terhelt1 I. rendű terhelt 2017. december 14. napján 01:35 és 01:37 óra közötti időben 4 db RAR tömörítéssel készült állományban elektronikusan továbbította terhelt2 II. rendű terheltnek a KRNNI szerveréről fenti módon jogosulatlanul megszerzett elektronikus adatok egy részét, valamint a KRNNI-nek küldött fenti e-mail üzenetét is azzal, hogy terhelt2 II. rendű terhelt a nyomozó hatóság szerveréről származó elektronikus adatokat tegye közzé az interneten ún. torrent oldalakon.

[100] A terhelt2 II. rendű terhelt által távoli hozzáférés útján bérelt, az cég1 nevű francia cég által üzemeltetett szerver szerveren telepített Skype alkalmazás a terhelt1 I. r. terhelt által megküldött elektronikus adatokat automatikusan feltöltötte a szerverre. A II. rendű terhelt egy tömörített mappa megnyitásával a megküldött elektronikus adatok tartalmát megismerte, illetőleg megszerzése körülményeiről, valamint az I. rendű terhelt általi felhasználás céljáról is tudomást szerzett.

[101] terhelt1 I. rendű terhelt 2017. december 14. napján 05 óra 26 perc körüli időben a Facebook adatlapjára 5 darab fényképet – köztük a 2017. december 11. napján elküldött email üzenet mellékletét is képező képernyőfotókat is – feltöltött egy szöveges üzenet mellett, amelyet a KRNNI és annak nyomozója, egyéb érdekelt3 részére címzett és azt tartalmazta, hogy „A teljesség igénye nélkül néhány dolgot megosztok. És itt üzenem a gazdátoknak – Orbánnak – hogy még nem futott le a választás. Van anyag a fideszes csürhéről is.”

[102] A Kúria ítélezési gyakorlata szerint a jogerős ítélet tényállásához tartoznak mindazok az elbírált bűncselekmény büntetőjogi megítélésénél jelentős történeti tények, amelyek az ítéletben megállapításra kerültek, függetlenül attól, hogy ítéletszerkesztési hiba folytán esetlegesen nem a történeti tényállásban kerültek leírásra, hanem az indokolás más részében, így a bizonyítékok értékelése vagy a jogi indokolás körében (BH 2016.163.III., BH 2006.392.).

[103] A Kúria ezért – egyetértve a Legfőbb Ügyészség erre vonatkozó észrevételével – a tényállás részének tekintette az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolási részében elhelyezett azon, az elkövetői tudattartalomra vonatkozó ténymegállapítást is, amely szerint terhelt1 I. rendű terhelt „célja pedig ezzel a cselekménnyel az volt, hogy ne csak elsősorban a vele szemben folyó nyomozás adataihoz jusson hozzá, hanem emellett olyan adatokhoz is, amelyekkel a későbbiekben a megfelelő időben vissza tud élni, a hatóság tevékenységét, a vele szemben folyó büntetőeljárás eredményességét befolyásolni tudja” (Fővárosi Törvényszék 26.B.917/2018/325. számú ítélete 167. oldal első bekezdés utolsó mondata).

[104] 3.2. A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[105] Ugyanakkor a büntetőeljárás törvény – arra figyelemmel, hogy a felülvizsgálat mint rendkívüli jogorvoslat nem a jogerős ügydöntő határozat egyes ténybeli hiányosságainak orvoslására szolgál – a 650. § (2) bekezdésében kimondja, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. A Be. 659. § (1) bekezdése ugyanezen okból úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[106] A tényállás támadásának tilalma azt jelenti, hogy felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás megalapozottsága, a tényállásban szereplő ténymegállapítások nem támadhatók és nem vitathatók; ennél fogva a tényállás megalapozottsága, esetleges felderítetlensége, hiányossága, a benne lévő ténybeli következtetések helyessége nem támadható és nem vitatható. A tényállásban foglalt tényektől eltérő tények állítására, a lefolytatott bizonyítás támadására, a bizonyítási eljárás során elkövetett esetleges törvénysértésekre hivatkozással, a bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének és a tényről tényre történő következtetések támadására felülvizsgálati indítvány nem alapozható. A jogkövetkeztetések helyessége ebből következően kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható (BH 2004.102.).

[107] A törvényben kizárt volt ezért az I. rendű terheltnek a tényállással ellentétesen arra alapított felülvizsgálati indítványa, hogy a KRNNI szerverére nem ő lépett be jogosulatlanul, illetve a jogtalan belépés megakadályozására hivatott biztonsági intézkedést nem ő játszotta ki, illetve az arra való hivatkozása, hogy „egyéb érdekelt2” nevű személynek címezte az üzenethez mellékelt elfogultsági kifogást. Ebbe a körbe tartozik ez egyes bizonyítási indítványok elutasítása is, a tanúvallomások elfogadása, elvetése, illetve az egyes szakértői vélemények, a nyomozás során keletkezett iratok értékelése, bizonyító erejük megítélése.

[108] A Kúria rámutat arra is, hogy az elkövető (vagy a sértett, passzív alany) tudattalmára vonatkozóan megállapított tudati tények is a rögzült tényállás részét képezik, és attól eltérő tények állítása a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás támadását jelenti, amely felülvizsgálati eljárásban kizárt (Kúria Bfv.I.83/2024/13.).

[109] Ha pedig a tényállásban foglalt primer (a külvilágban megnyilvánuló), illetve szekunder (tudati) tények között nincs ellentmondás, akkor a tényállás nem hordoz magában olyan ellentmondást, ami a büntetőjogi felelősség vagy a cselekmény törvényes minősítésének megállapítását lehetetlenné tenné és ekként anyagi jogi sérelmet eredményezne. Ebben az esetben a terhelt cselekményének motívumára, céljára vont ténybeli (és nem jogi) következtetés a felülvizsgálati eljárásban nem vonható kétségbe [Kúria Bfv.II.50/2021/6. (BH 2021.330.)]. A jelen ügyben ez állapítható meg.

[110] Az I. rendű terhelt azon állítása, hogy a hatóság elleni felhasználás célja csak jóval a szerver feltörését követően alakult ki benne, a felülvizsgálat alapját nem képezheti, mivel ezen állítás ellentétes a megállapított tényállással.

[111] Maga az I. rendű terhelt sem jelölt meg egyetlen olyan okot sem, és az irányadó tényállás sem tartalmaz olyan adatot, körülményt, ami a szerver feltörésének és a kérdéses adatok lementésének egyéb oka lehetett volna.

[112] 3.3. A felülvizsgálati indítvány további kifogásként hivatkozott arra, hogy tanú⁴ sértett tanú a bíróság által tartott előkészítő ülésen mindvégig részt vett annak ellenére, hogy a Be. 517. § (2) bekezdés b) pontja alapján a tárgyalótermet a nyilatkoztatása után el kellett volna hagynia. Emiatt a tanúvallomása nem vehető figyelembe.

[113] A felülvizsgálati indítvány ebben a részében szintén a törvényben kizárt, mivel az indítvány ténylegesen – a tanúvallomás mellőzése útján – a bizonyítékok értékelését támadta, ezen keresztül pedig a tényállás megállapítását kifogásolta.

[114] 3.4. Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa a minősítést támadó részében elsődlegesen a célzatot, mint a Btk. 314. §-a szerinti terrorcselekmény büntette törvényi tényállási elemének megállapíthatóságát vitatta.

[115] A Btk. 314. § (1) bekezdés a) pontja szerint, aki abból a célból, hogy állami szervet, más államot vagy nemzetközi szervezetet arra kényszerítsen, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltérjen a (4) bekezdésben meghatározott személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekményt követ el, a terrorcselekmény büntettét valósítja meg.

[116] A törvényi tényállás részben előrehozott büntetőjogi védelmet jelent, mert a Btk. 314. § (4) bekezdésében felsorolt bűncselekmények elkövetése – bár önmagában is büntetendő – egy további célzatot feltételeznek. Ez a célzat egyben a társadalomra veszélyességben is többletet jelent, amennyiben a törvényben felsorolt bűncselekmény elkövetésére annak érdekében kerül sor, hogy az állami szerv (vagy más állam, illetve nemzetközi szervezet) bármit tegyen, ne tegyen vagy eltérjen. Ezzel pedig további jogtárgy – az állami szervek zavartalan, külső befolyástól mentes működése – kerül veszélybe. A veszély a kényszerítés megkezdéséig kétségtelenül távoli, azonban annak jelentőségére tekintettel a törvény bizonyos bűncselekmények [Btk. 314. § (4) bekezdés] tekintetében már az ezzel a célzattal elkövetést is büntetni rendeli.

[117] A Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda (KRNNI) és annak osztály nem vitásan állami szerv.

[118] A bűncselekmény célzata az állami szerv kényszerítése, amely bármilyen – ténylegesen, fizikailag lehetséges – vonatkozásban tényállásszerű. A törvényi tényállási

elemként tételezett célzat mint jogkövetkeztetés és az elkövetői tudattartalom mint annak ténybeli alapja, szorosan összefügg.

[119] Az irányadó tényállás szerint az I. rendű terhelt az informatikai rendszer megsértése bűncselekményt nem önmagában a sikeres szerverfeltörés vagy az elektronikus iratok, személyes adatok megszerzése céljából követte el, hanem kifejezetten azért, hogy a vele szemben eljáró hatóság ellen később felhasználja.

[120] A tényállás pedig – a felülvizsgálati indítványban foglaltakkal szemben – rögzíti az I. rendű terhelt célját, amely a szerver feltörésekor is fennállt, vagyis nem a későbbiekben alakult ki, ahogy erre az I. rendű terhelt a felülvizsgálati indítványában – iratellenesen – hivatkozott. E cél pedig a vele szemben folyó nyomozás adataihoz való hozzájutáson túl a hatóság tevékenységének, ezzel pedig a vele szemben folyó büntetőeljárás eredményességének befolyásolása.

[121] Emiatt az információs rendszer elleni bűncselekmény és az állami szerv megfenyegetésének szándéka az I. rendű terhelt ellen az akkor már folyamatban volt nyomozás mikénti folytatásával kapcsolatosan összefügg, egyben a bűncselekmény célzatát is adja.

[122] Ehhez képest a célzat külvilágban való megjelenése, vagyis a nyomozó hatósághoz eljuttatott fenyegető tartalmú üzenet elküldése olyan utócsselekmény, amely a bűncselekmény befejezettségét nem érinti, mert a törvényi tényállás – az esetlegesen a Btk. 314. § (4) bekezdésében felsorolt bűncselekményekhez tartozókon kívül – eredmény bekövetkezését nem tartalmazza, vagyis a bűncselekmény megvalósulásához az eredmény bekövetkezését nem követeli meg.

[123] Ezért az I. rendű terhelt – minősítést érintő – azon felvetése sem foghatott helyt, hogy a bűncselekmény kísérleti szakban maradt volna arra tekintettel, hogy a megszerzett adatok végül nem kerültek nyilvánosságra. Ez ugyanis a terrorcselekmény törvényi tényállásán kívüli jogellenes cselekmény, a megtörténé adott esetben további – személyes adattal kapcsolatos – bűncselekmény megvalósulását vetette volna fel.

[124] Az I. rendű terhelt hivatkozása szerint a felhívás nem volt jogszerűtlen, mert a nyomozó hatóság „zaklató” magatartásának abbahagyására hívott fel.

[125] Ugyanakkor az adott előzmények, és az üzenetek kontextusa alapján nem vitatható, hogy a nyomozati cselekményt közvetlenül követően, ezzel a tartalommal elküldött üzenet a tudottan ellene is folyó nyomozás befolyásolásának, az egyes nyomozati cselekményektől való tartózkodásnak a céljával történt. Az irányadó tényállás alapján fel sem merül, de az I. rendű terhelt sem hivatkozott olyan – jogellenesnek minősíthető – nyomozási cselekményre, módszerre, amelynek megakadályozása érdekében küldte volna az üzeneteket az I. rendű terhelt. Ebből következően a bíróságok helyesen foglaltak állást a célzatot a külvilágban is felfedő, a nyomozó hatósághoz intézett felhívás kényszerítő jellege kapcsán.

[126] Az I. rendű terhelt érvelésével szemben nincs jelentősége annak, hogy a letöltést (illetve a szerver feltörését) megelőzően nem lehetett tudomása az ott tárolt adatok pontos tartalmáról. Ez ugyanis a terrorcselekmény célzatát nem érinti. Amennyiben az információs rendszer megsértése, mint a Btk. 314. § (4) bekezdésében felsorolt bűncselekmény elkövetése az (1) bekezdés a) pontjában foglalt céllal történik, nincs jelentősége annak, hogy az elkövető milyen adatot szerez meg, egyáltalán adatot ment-e le a szerverről. A terrorcselekmény büntette az adott esetben ennek hiányában is megvalósult.

[127] A felülvizsgálati indítványban foglalt érvelés akkor foghatna helyt, ha az információs rendszer elleni bűncselekmény nem lenne megállapítható, illetve azt a terhelt nem az állami szerv kényszerítésének célzatával követte volna el. Ez azonban az irányadó tényállás alapján nem állapítható meg.

[128] Ahogy a Legfőbb Ügyészség átirata is rávilágított, annak nincs jelentősége, hogy az eszközcselekmény időben elkülönül-e a kényszerítéstől, mert az megvalósítható akár a kényszerítés kifejtése nélkül is, de akár a kényszerítést (vagy annak kísérletét) követően is. A jelen esetben az eltelt, viszonylag hosszabb, egy év feletti időtartam azért közömbös, mert a speciális célzatnak megfelelő tudattartam a cselekmény elkövetésekor is fennállt.

[129] A felülvizsgálati indítvány tartalmára tekintettel a Kúria kiemeli a következőket.

[130] 3.5. A felülvizsgálati indítvány szerint a Btk. 314. § (4) bekezdésében felsorolt információs rendszer vagy adat megsértése bűncselekmény [Btk. 423. § (1)-(4) bekezdés] a terrorcselekmény büntette megállapítására azért sem alkalmas, mert nem személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekmény. Ez az álláspont azonban téves.

[131] A Btk. 314. § (4) bekezdése sorolja fel, hogy e törvényhely (tehát kizárólag a Btk. 314. §-a) alkalmazásában melyek a személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekmények. A Btk. hatályba lépésétől (2013. július 1. napjától) kezdődően, így az elkövetéskor is, a felsorolás i) pontja tartalmazta az információs rendszer vagy adat megsértése bűncselekményt [Btk. 423. § (1)-(4) bekezdés]. Ebből az egyértelmű és világos törvényi értelmező rendelkezésből következően e bűncselekmény is a terrorcselekmény eszközcselekménye lehet attól függetlenül, hogy önmagában, illetve a Btk. 314. §-án kívüli alkalmazása során valóban nem tekinthető sem személy elleni erőszakos, sem közveszélyt okozó, sem fegyverrel kapcsolatos bűncselekménynek. A törvény speciális értelmező szabálya mellett azonban nem jön figyelembe az, hogy az adott bűncselekményt a Btk. mely fejezete tartalmazza, illetve annak mi a jogi tárgya.

[132] Mindezt alátámasztja a törvényjavaslat indokolása is, amely szerint „azokat a bűncselekményeket, amelyek a terrorcselekmény alkalmazásában személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos tényállásoknak tekintendők, külön értelmező rendelkezés tartalmazza”. Ezért a törvényi felsorolás nyelvtani értelmezése a jogalkotói célnak is kétségtelenül megfelel, a felülvizsgálati indítvány által feltételezett, tilalmazott kiterjesztő értelmezés lehetősége, a normavilágosság követelményének sérelme fel sem merül.

[133] 3.6. Az I. rendű terhelt vitatta az eszközcselekmény, az információs rendszer vagy adat megsértése bűncselekmény megvalósulását is.

[134] Nem kétségesen a Btk. 314. § (4) bekezdésében felsorolt, legalább a bűncselekmény kísérleteként vagy – amennyiben büntetendő – előkészületeként megvalósított bűncselekmények hiányában a terrorcselekmény Btk. 314. § (1) bekezdésébe ütköző alakzata sem állapítható meg. Az eszközcselekményt érintően, az I. rendű terhelt szerint az informatikai rendszerbe „ismeretlen módon” történt belépés kizárja az információs rendszer vagy adat megsértése bűncselekmény megállapíthatóságát.

[135] A Btk. 423. § (1) bekezdése szerint az információs rendszer vagy adat megsértése bűncselekményt az valósítja meg, aki információs rendszerbe az információs rendszer védelmét biztosító technikai intézkedés megsértésével vagy kijátszásával jogosulatlanul belép, vagy a belépési jogosultsága kereteit túllépve vagy azt megsértve bent marad.

[136] A tényállás a nyomozó hatóság szervere feltörésének pontos módszerét valóban nem rögzíti, ez azonban nem törvényi tényállási elem. A tényállás ugyanakkor tartalmazza azt, hogy az I. rendű terhelt a biztonsági intézkedés kijátszásával, illetve megsértésével, minimum két alkalommal, jogosulatlanul belépett a KRNNI egyik, a osztály által használt szerverére, és annak kizárólag belső használatú hálózatára.

[137] Azt a felülvizsgálati indítvány sem állította, hogy az I. rendű terhelt jogosult lett volna a KRNNI szerverére belépni. Az sem feltételezhető, hogy a nyomozó hatóság belső, érzékeny

adatokat is tartalmazó szervere a jogosulatlan belépés, adatletöltés elleni semmilyen informatikai védelemmel nem rendelkezett. A jogosulatlan belépés ezért az adott esetben eleve feltételezte a védett rendszerek technikai biztonsági réseinek kihasználását, biztonsági kódok feltörését, illetve egyéb – utólag pontosan nem is minden esetben azonosítható – „hacker” módszereket. Mindez azonban a bűncselekmény megállapíthatóságát nem befolyásolja, és a tényállás alapján a bűncselekmény befejezett alakzata a jogosulatlan belépéssel megvalósult.

[138] A bűncselekmény önálló értékelésére azonban nincs lehetőség, az a terrorcselekmény keretében – amennyiben az ott írt speciális célzat megállapítható – nyer értékelést, abba beolvad.

[139] 3.7. Az I. rendű terhelt által állított eltérő bűncselekmény, a Btk. 316. §-ába ütköző terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette a fentiekből következően nem állapítható meg, ahogy arra a Legfőbb Ügyészség is helyes érveléssel mutatott rá, nem ez a helyes minősítés.

[140] A terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette esetén a Btk. 314. § (4) bekezdésében felsorolt valamely bűncselekmény csak a fenyegetés tárgya lehet, annak elkövetési magatartását nem fejtheti ki az elkövető, mert ha erre sor kerül, már a Btk. 314. § (1) bekezdésébe ütköző terrorcselekmény büntette valósul meg. Ugyanakkor a követelés hatósághoz való intézése idején a Btk. 423. § (1) bekezdése szerinti bűncselekmény elkövetése már befejeződött, ezért a terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntetteként minősülése kizárt.

[141] Ezen túlmenően az I. rendű terhelt nem azt helyezte kilátásba, hogy „eszközselekménynek” minősülő bűncselekményt – így az információs rendszer vagy adat megsértésének büntettét – fog elkövetni, hanem személyes adatok nyilvánosságra hozatalát. A 2016 júliusában megszerzett adatok nyilvánosságra hozatala azonban önmagában nem alkalmas a Btk. 314. § (4) bekezdésében meghatározott bűncselekmények megállapítására.

[142] 3.8. Az I. rendű terhelt a minősítés körében – a Be. 648. § d) pontjára alapítottan – arra is hivatkozott, hogy a jogerős ítéletben a bíróság eltért a EBH 2018.B.8. szám alatt közzétett eseti döntésben foglalt jogi állásponttól, amely szerint kizárt, hogy a terrorcselekmény eszközselekménye jóval a terrorcselekmény elkövetése előtt megtörténjen.

[143] A Be. 648. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak a Kúria Bírószági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától való eltérés esetén is helye van. A Be. 649. § (6) bekezdése értelmében a Kúria Bírószági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától való eltérés esetén felülvizsgálati indítvány akkor terjeszthető elő, ha az eltérés a büntető anyagi jog szabályainak (1) bekezdésben meghatározott megsértését eredményezte vagy a (2) bekezdésben meghatározott eljárási szabálysértést eredményezett.

[144] A Kúria Bírószági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától való eltérésre alapított felülvizsgálati okra történő hivatkozásnak tehát csak az alábbi feltételek együttes fennállása esetén van lehetőség:

a felülvizsgálati indítvánnyal támadott jogerős ügydöntő határozatot a bíróság 2020. július 1-jén vagy azt követően hozta (BH 2025.34.II.),

a felülvizsgálattal támadott határozattól való eltérést megalapozó határozatot a Kúria hozta és az 2012. január 1. napját követően a Bírószági Határozatok Gyűjteményében közzétételre került, valamint

a felülvizsgálati indítvány tartalmazza annak megjelölését, hogy az állított eltérés a büntető anyagi jog mely szabályának Be. 649. § (1) bekezdésében meghatározott megsértését eredményezte, vagy a 649. § (2) bekezdésében meghatározott mely eljárási szabálysértést

eredményezett. Amennyiben ezen feltételek közül bármelyik hiányzik, a felülvizsgálati indítvány alapján felülvizsgálati eljárás lefolytatása kizárt [Kúria Bfv.I.1354/2021/7. (BH 2022.289.)].

[145] A felülvizsgálat formális feltételei tehát fennállnak, azonban a felülvizsgálati indítvány által hivatkozott döntés [Kúria Bt.III.1311/2017. (EBH 2018.B.8.)] jogkérdésben nem tartalmaz eltérő álláspontot.

[146] A határozat jelen ügygel összefüggésben lévő releváns elvi tartalma szerint „...bár a terrorcselekmény kétségtelenül célzatos magatartást kíván meg, azonban az állami szerv kényszerítése önmagában a terrorcselekmény célzata; közömbös, hogy minek a tevésére (nem tevésére vagy eltűrésére) akarja az elkövető az állami szervet kényszeríteni. Jelentősége annak van, hogy az elkövető kit (milyen szervet) kíván a törvényben meghatározott bűncselekmény elkövetésével kényszeríteni valamire (bármire). További „terrorista” cél nem szükséges, az elkövető indulati állapota közömbös, feltételül szabása pedig téves” (EBH 2018.B.8. [69] bekezdés).

[147] Ebből következően – a felülvizsgálati indítvány állításával szemben – a Kúria korábbi határozata a terrorcselekmény büntette törvényi tényállása kapcsán nem fogalmazott meg olyan követelményt, hogy a kényszerítésnek (állami szervhez intézett követelésnek) az eszközcselekményhez időben közel kell esnie, vagy azzal egybe kell esnie. A tévesen (nyilvánvalóan iratellenesen) hivatkozott elvi álláspont alapján ezért a Be. 648. § d) pont szerinti felülvizsgálati ok megvalósulása sem lehetséges, a felülvizsgálati indítvány ebben a részében a törvényben kizárt. A terrorcselekmény célzatával kapcsolatos érvelést pedig a Kúria a cselekmény minősítésével összefüggésben már értékelte. A Kúria korábbi határozatától eltérés e körben sem állapítható meg, a felülvizsgálati indítvány ebben a részében alaptalan.

[148] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az I. rendű terhelt vonatkozásában a Btk. 314. § (1) bekezdés a) pontja szerinti minősítés (tényállás III. pont) törvényes, a felülvizsgálati indítvány alaptalan.

[149] **IV. A döntés elvi tartalma**

[150] 1. A Btk. 314. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző terrorcselekmény büntette esetén nincs jelentősége annak, hogy a (4) bekezdésben felsorolt eszközcselekmény időben elkülönül-e a bűncselekmény célzatát jelentő kényszerítéstől. Az információs rendszer vagy adat megsértése bűncselekmény [Btk. 423. § (1)-(4) bekezdés] is e terrorcselekmény eszközcselekménye lehet.

2. A Btk. 316. §-ába ütköző terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette esetén a Btk. 314. § (4) bekezdésében felsorolt valamely bűncselekmény csak a fenyegetés tárgya lehet, annak elkövetési magatartását nem fejtheti ki az elkövető, mert ha erre sor kerül, már a Btk. 314. § (1) bekezdésébe ütköző terrorcselekmény büntette valósul meg.

[151] V. Mindezekre tekintettel a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése alapján tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék 26.B.917/2018/325. számú és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.315/2023/26. számú ítéletét az I. rendű terhelt vonatkozásában hatályában fenntartotta.

[152] A Kúria az ügyben öttagú tanácsban járt el [Be. 655. § (2) bekezdés].

[153] A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek; felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[154] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 649. §

(3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be.

Budapest, 2025. április 29.

Dr. Domonyai Alexa s.k. a tanács elnöke, Dr. Tuba István Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró, Dr. Gunyecz Zoltán s.k. bíró, Dr. Schmidt Péter s.k. bíró